

for Militairetaterne, have de maattet give Skip paa, og under de nærværende Arbejdsforhold vil det være dobbelt vanskeligt at skaffe sig et saadant Erhverv tilbage, hvad der ikke blot i finantsfel Henseende vil virke høist skadeligt, men ogsaa let faae en høist uheldig Indflydelse i andre Henseender. Dernæst er i Finantsloven for iaar, idet Mindste forsaavidt den er gennemgaaet ved anden Behandling, vedtaget, at Straffeanstalten i Horsens skal tages i Brug næste Aar, og der er bevilget 30,000 Rbd., for at anskaffe Maskiner og Inventarium til den Arbejdskraft, som der skal etableres. Hvori denne skal bestaae, hvorledes Arbejdet der skal indrettes, er igjen for en stor Deel afhængigt af, hvorvidt man vil fratage Straffeanstalterne den Andeel i Armeens Forsyning, som de hidtil have havt, jeg siger hidtil, thi Straffeanstalterne have deeltaget i denne Forsyning siden 1842. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind herpaa; men jeg troer at have begrundet min Anskuelse af, at det er nødvendigt, at der iaar tages en Beslutning om Udsærbød; thi dersom denne Beslutning endog skulde gaae ud paa, at Udsærbød skulde vedligeholdes, og at Straffeanstalterne ikke skulde overdrages Armeens Forsyning med uldne Varer, saa vilde dette dog være at foretrække, hvor uheldigt dette end vilde være, for den Uvissheds Tilstand, som nu finder Sted, og man vilde da see sig nødsaget til at indslaae en Bet, som det vil være aldeles uforvarligt at vælge, førend den yderste Nød driver dertil.

Schmann: Ingen vil kunne vente eller fordrø af mig, at jeg skulde kunne udholde en Artilleriekamp. Det kan jeg ikke, lige saa lidt mod Grunde, som mod Kugler. Siden man imidlertid har behaget at føre en lille lydøs Hovedbevægelse af mig til Protokols, saa maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man ikke behøver at være stor Artillerist, for at vide, at vel Slesvig, navnlig det sydlige, er et meget couperet Terrain, — og dog veed jeg ikke rettere, end at Artilleriet selv der har gjort god Tjeneste, — men at dette ingenlunde gælder om Midten hverken af Sjælland eller Jylland. Jeg skal tilføie, at selv jeg kan begribe, at den Omstændighed, at

Danmark ved Havet er deelt i forffjellige Dele, og at Kanoner høre til de lidet flyttelige Gjenstande, snarere maa indeholde en Grund til at have et stærkt end et svagt Artillerie; thi selv jeg kan begribe, at, hvis vi Alt i Alt kun havde det absolut Fornødne, saa kunde vi let komme til paa det Punkt, hvor vi behøvede det, at have for Lidet, og hvad angaaer den tredie af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) ansførte Omstændighed, at ved en Retraite ere Kanoner meest udsatte for at tabes, synes dette kun at være en Grund mere for, at vi bør have Noget i Baghaanden, hvorved det Tabte kunde erstattes, med mindre vi eengang for Alle ville sætte os paa det Standpunkt, at et eneste tabt Slag for os altid maa være det sidste og endelig afgjørende. Det er imidlertid kun i Forbigaaende, jeg gjør disse Bemærkninger; thi Grunden, hvorfor jeg har udbedet mig Ordet, er, fordi jeg skylder Svar paa, hvad man har sagt mig om, at jeg havde henpeget til En, som ikke var tilstede, og at jeg for mit Botum kun havde paaberaabt mig personlige Hensyn. Det er Begreber, som maaskee trænge til nærmere Belysning. Jeg skal da ganske roligt overlade til Andre efter mit foregaaende Liv at bedømme, om jeg ikke snarere er for tilbøielig til at gaae mod end til at gaae med; derimod kan jeg forsikre, at, om jeg ogsaa har troet i Udtryk, der ikke i mindste Maade kunne være faarende for Noget, at burde henvise det høitærede Thing til Kjendsgjerninger, der maae være i frisk Erindring, for at lade det vurdere Værdien af en velvillig og imødekommende Samarbejden mellem Regjeringen og Thinget, saa har jeg derved havt for Die, om end ikke nogen nærværende Person, saa dog ganske vist det nærværende Dieblif, og jeg kan i saa Henseende kun henholde mig til, hvad jeg har sagt med velberaad Hu. Hvad endelig det „personlige Hensyn“ angaaer, da troer jeg netop at have givet et Beviis paa, at jeg vil gjøre mit Botum uafhængigt af alle personlige Hensyn, ved i dette Tilfælde at stemme mod den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts anden Valgfreds (Tscherning), til hvem jeg er knyttet ved et gammelt, et uopløseligt Venfæls Baand, og